

De Sygdomme, som hovedsagelig ere blevne behandlede paa Anstalten, ere Gigt, kronisk Rheumatisme, Hjertesygdomme, Nervesygdomme, Blodmangel og almindelige Svækkelsestilstande.

Det stigende Antal af Kurgæster gjorde imidlertid Forsamlingsværelserne, særlig Spisesalen, aldeles utilstrækkelige, saa at det til sidst blev bydende nødvendigt at foretage Udvidelser. Optagelsen af det hertil fornødne Laan stødte imidlertid paa Vanskeligheder, fordi Staten havde Pant for sit Laan ikke alene i de Bygninger, som i sin Tid vare blevne opførte, men ogsaa i alle de Bygninger, som senere vare komne til. Imidlertid lykkedes det i Aaret 1900 imod Silkeborg Bys Garanti at opnaa et Laan paa 25,000 Kr. hos Forsikringsselskabet Danmark, at forrente med $4\frac{1}{2}$ pCt. og at indfri senest inden 15 Aars Forløb, altsaa med et aarligt Afdrag af mindst 1,666 Kr. 66 Øre. Laanen anvendtes til en Udvidelse af Hovedbygningen med en stor Spisesal og 14 Værelser.

Det var Bestyrelsens berettigede Haab, at dette Laan med Lethed skulde kunne betales tilbage inden den stipulerede Tidsfrist, men ikke saa snart var den nævnte Udvidelse foretaget, før der begyndte en Nedgang i Kurgæsternes Antal dels som Følge af, at Tuberkulosebevægelsen gjorde det nødvendigt at nægte Modtagelsen af Patienter med Lungetuberkulose, som hidindtil i et Antal af ca. 20 aarlig var blevet behandlet paa Anstalten, dels som Følge af Konkurrence fra Sanatoriet i Skodsborg. Dette støttedes af de amerikanske Adventister, holdtes som Spekulationsforetagende oppe ved en vidt dreven Reklame og havde den store Fordel, at det kunde holdes aabent hele Aaret, medens Silkeborg Vandkuranstalt lige fra dets Grundlæggelse har været et humant Foretagende, som i sine Love har den Grundbestemmelse, at der skal lettes mindre bemidlede Adgang til at kunne benytte Vandkurmetoden, ligesom Aktionærerne heller aldrig have erholdt noget Udbytte.

Stillingen er nu den, at Anstaltens Indtægter vel ere tilstrækkelige til at dække Driftsudgifterne, men at det er umuligt at skaffe Penge til Forrentning og Afdrag af de 3 Laan.

Det vilde være sørgeligt, om denne eneste danske Vandkuranstalt, hvor der gennemføres et fuldstændigt videnskabeligt Regimen, og som ledes efter videnskabelige Principper, saaledes at den fuldt ud kan stilles ved Siden af de udenlandske, særlig dem i Norge og Sverige, skulde blive nødt til at standse sin Virksomhed, sørgeligt især for de mange, der lide af Sygdomme, som med afgjort Held ere blevne behandlede der i en Aarrække, og som, hvis Anstalten maatte standse sin Virksomhed, vilde være henviste til at søge Hjælpen udenfor Fædrelandet eller i det hele at maatte undvære den. Sørgeligt vilde det ogsaa være, om de store Summer, som i Aarenes Løb ere nedlagte i det fortrinlige Anlæg, skulde gaa tabt, uagtet Driften, som ovenfor nævnt, kan bære sig. Det maa nemlig ikke glemmes, at Bygninger, Inventarium og øvrige Indretning kun ere anvendelige i en Vandkuranstalt. Lukkes denne, ville Værdierne blive reducerede saa betydeligt, at der ved en Realisation kun vilde blive en meget ringe Dækning af Prioritetshavernes Krav, medens Aktiekapitalen helt vilde tabes. Og endeligt vil det sikkert blive føleligt for Silkeborg By, hvis den Indtægtskilde, som Vandkuranstalten ubestrideligt i en Aarrække har været, skulde standses.

Det er derfor Bestyrelsens Haab, at den høje Regering og Rigsdag med Villie ville modtage dette vort Andragende og række en hjælpende Haand til en Anstalt, der i saa mange Aar har udfoldet en samfundsnyttig Virksomhed, og hvis Ophør sikkert vilde føles som et stort Savn i vort Land.

København, den 28. Oktober 1905.

Ærbødigst

G. F. Borch,
Prof., Dr. med.,
Formand.

Israel Rosenthal,
Prof., Overlæge.

Dr. med. Chr. Gram,
Prof. v. Univ.,
Overmedicus v. kgl. Fred. Hosp.

Axel Nielsen,
Bestyrer af Silkeborg Apotek.

Chr. Petersen,
Fabrikant, Silkeborg.